

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an . . . . . 150 Lei
Pe jumătate . . . . . 75 Lei
In strălătate . . . . . 300 Lei

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI”, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei
a doua și a treia oră 4 Lei.

CALENDARUL DELA BLAJ

In zilele acestea a ieșit de sub tipar „Calendarul dela Blaj” pe 1934. Este mai bogat și mai frumos ca totdeauna. Cuprinde o mulțime de articole foarte interesante și chipuri de toată frumusețea, din țară și din strălătate.

Abonații gazetei „Unirea Poporului” îi câștigă în cinste. Și iată cum:

Restanțierii vechi

adecă cei cari ne datoresc prețul foii pe ani mai vechi decât 1933 (abonamentul pe 1932, 1931, 1930 și așa mai departe), dacă ne trimit deodată, acum, *toată restanța*, socotind câte 150 Lei pe fiecare an de restanță (nu 180 Lei cum era abonamentul atunci) capătă

In cinste un calendar nou

pe care îl trimitem acasă, cu poșta plătită de noi în ziua în care ne sosesc bani, îndată și dăm calendarul la poștă!

Iată un bun prilej ca oamenii să scape mai ieftin și de datoria la foale și să câștige și un calendar pe deasupra, absolut în cinste! Iertăm deci câte 30 de Lei din fiecare an de restanță și dăm și un calendar pe deasupra. Asemenea înlesnire nu face nici o gazetă restanțierilor săi. Inșă vrem să nu mai avem restanțieri și să ușurăm pe oameni, acum, când banii sunt așa de greu de câștigat.

Restanțierii pe 1933

adecă acei cetitori cari sunt în rând cu plata foii până în 1933, dar încă nu și-au trimis abonamentul pe anul în curs, dacă ne trimit *îndată* cu mandat postal suma de 150 Lei, le ștergem și datoria la foale pe 1933 și trimitem acasă, cu poșta plătită de noi, și

un calendar gratuit

Cei cari au restanță mai puțină decât 150 Lei, adecă abonamentul pe 1933, la suma datorită adaugă 10 Lei, trimit îndată suma la foale și capătă calendarul, ca și ceilalți restanțieri. Vrem ca pe Crăciun să nu mai avem restanțieri la foale. Iar dela anul nou încolo, introducem și noi lista neagră a rău plătitilor.

Abonații noi

adecă acei cari vreau să se facă de-acum înainte abonați la „Unirea Poporului” și ne trimit acum, îndată, 150 Lei cu mandat postal, ca abonament la foale pe 1934 **pe întreaga luna Decembrie le trimitem foala gratuit și le trimitem și un calendar în cinste!**

Și le socotim plătit și abonamentul pe întreg anul 1934! Așadar, iată, cum se poate avea și foale și calendar, cu o singură plată.

Nimenia să nu scape prilejul!

Pentru toți ceilalți doritori calendarul costă 14 Lei bucata, în librărie sau la administrația noastră, iar prin poștă 16 Lei. Calendarele se trimit numai după primirea banilor.

Pe așteptare nu putem trimite calendare!

Răspuns grofului Bethlen

La cuvântările revizioniste pe cari le-a ținut ungarul Bethlen la Londra d. Iuliu Maniu, vechiul luptător pentru unire, a dat următorul răspuns, în ziua de 1 Decembrie la Bădăcin:

Noi sărbătorim azi ziua în care s'a făcut România Mare. Avem cea mai frumoasă țară din lume pentru care o lume întreagă ne invidiază, iar alții ne dușmănesc, vrând să ne ia ceea ce cu sânge am cucerit. Suntem cu toții nespuse de fericiți când vedem că această mare operă vă aparține și o veți apăra de orice vijelle prin virtuțile dvs. de tineri și o veți păstra, pentru că România Mare se întemeiază nu numai pe voința unanimă a neamului și pe unitatea de limbă, ci pe drepturi naționale, drepturi imprescriptibile, (ce nu se pot atinge). Și ceea ce a ieșit din drepturi clare, din sacrificii și din credință curată, nu poate pieri. Ne vom da ultima picătură de sânge și ultimă scilpire din sufletul nostru, pentru ca nimeni să n'o poată atinge. România Mare este un arbore mare, infipt în sufletul nostru, acest arbore nu dă numai fructe, ca să ne bucurăm de ele, ci trebuie să păstrăm și sămânța lui, din care să iasă înălțături cât mai glorioase în viitor.

Când noi în această zi vedem că dușmanii noștri se îndreaptă împotriva acestei înălțături, suntem hotărâți cu tărie s'o apărăm, dar în același timp ne gândim cu milă la slăbiciunea argumentelor (dovezilor) lor și suntem martorii unor serii de conferințe ce se țin în strălătate, împotriva noastră.

Insuși contele Bethlen nu a avut îndrăsneala de a cere mai mult decât autonomia Ardealului, căci chiar și lor li-se păree absurdă ideea ca Ardealul și Banatul să mai poată fi alipit vre-odată Ungariei.

Când azi toată lumea tinde spre mari unități culturale și economice, contele Bethlen, în loc de a se gândi la o mare confederație a statelor din Europa Centrală fiecare păstrându-și suveranitatea și hotărârile lor cu drept stabilite, pentru a salva statele dunărene din situația lor economică atât de grea, cere reîntegrarea Ungariei,

dovedind că ungarul nu au învățat nimic din trecut, căci

a cere autonomia Ardealului, este o idee atât de imposibilă, încât chiar lumea serioasă din Apus, trebuie să se mire de felul lor de gândire rămas de lume.

Atacurile ce se îndreaptă împotriva drepturilor imprescriptibile ale națiunii noastre, trebuiesc imediat respinse, pentru ca o întârziere să nu fie interpretată în detrimentul nostru.

Sărbătoarea de astăzi este cea mai bună dovadă că generația tânără este hotărâtă a păstra cu orice sacrificiu patrimoniul național. Generația tânără protestează împotriva oricărei încercări de a se atinge hotărârile și strigă, că ceea ce s'a câștigat prin jertfa de sânge a tuturor și ceea ce este dreptul natural al fiecărei națiuni, dacă se va încerca a se atinge, noi toți le vom apăra până la ultima picătură de sânge. (Aplauze cari durează câteva minute).

E bine să se știe, că unirea tuturor românilor nu se întemeiază pe un singur document de pace, ci pe dreptul recunoscut de autodeterminare, și pe hotărârea suverană a poporului român de a-și lua drepturile lui la libertate, pe care nici un document străin nu le poate șterge. (Aplauze furtunoase).

Acest Ardeal și Banat nu a intrat în posesiunea neamului românesc pe baza tratatului de pace, ci în urma hotărârii dela Alba-Iulia, ca urmare a jertfelor comune și a spiritului de sacrificiu al neamului românesc de pretutindeni.

Nu putem admite ca printr'o revizuire de tratate, venită din strălătate să se atingă ceea ce a înălțat neamul românesc prin vrednicia și energia sa.

IULIU MANIU

Ce putem lucra Duminică și-n sărbători

În evanghelia Duminicii a X-a după Înălțarea sfintei Cruci mai marele sinagogei se mânia pentru că Isus a vindecat sâmbăta pe muierea care avea duhul neputinței. Să vedem deci, care este învățătura bisericii despre cinstirea Duminicii și a sărbătorilor.

În cartea ieșirii, Moise poruncește la cap. 20, stih 9 și 10: »Șase zile lucrează și fă toate lucrurile tale. Iară ziua a șaptea este sâmbăta Domnului Dumnezeuului tău, să nu faci întru aceea nici un lucru, nici tu, nici feciorul tău, nici fata ta, nici sluga ta, nici slujnica ta, nici boul tău, nici asinul tău și nici un dobitoc al tău, nici veneticul celce locuște cu tine«. Această poruncă a dat-o Moise, ca Evreii să-și aducă aminte de cele făcute de Dumnezeu în cele șase zile și ca să se odihnească și ei atunci și în ziua aceea în care s'a odihnit Dumnezeu. Totdeauna Moise, ca proroc ce era, a prevăzut că Mântuitorul lumii, Mesia cel mult făgăduit, tocmai în ziua sâmbetei va odihni în mormânt.

Evreii au și ascultat și urmat porunca aceasta, cât se poate de strict. Ceice lucrau sâmbăta, erau pedepsiți cu moarte. Chiar și dacă făceau lucrări mai mici, erau pedepsiți atât de aspru. Astfel un evreu a fost ucis cu pietrii, dupăcum ne mărturisește însuși Moise în cartea sa a patra, pentru că a adunat lemne sâmbăta. Nu le era îngăduit Evreilor nici să-și aprindă focul sâmbăta, nici să-și fiarbă mâncarea. Mâncarea și-o făceau abia după apusul soa-

relui, fiindcă atunci deja începea ziua următoare. În ziua sâmbetei Evreii n'aveau voie să călătorească mai mult de 1000 pași, iară fariseii erau de părerea, dupăcum apare din evanghelia de astăzi precum și din Mateiu 12, 12, că sâmbăta nici faptele îndurării sufletesti și trupesti nu se pot face.

Sfinții apostoli au schimbat apoi, dupăcum ne mărturisește sf. Ignățiu de Antiohia și Barnaba, sâmbăta cu Duminică, fiindcă atunci înviase Domnul, și de atunci Duminică este ziua Domnului.

Întrebarea e că ce tel de lucrări sunt îngăduite Duminică. — Orice lucrare absolut de lipsă, fără de care ar suferi omul foarte mult, pentru că Dumnezeu nu vrea ca oamenii să sufere pagubă din pricina Duminicii. De aceea și zice Domnul: »Sâmbăta pentru om s'a făcut, iară nu omul pentru Sâmbăta« (Marcu 2, 27). Așadară este îngăduit a pregăti de mâncare, a aduna fânul dacă vine o furtună și așa mai departe. Mai sunt apoi permise lucrările, cari sunt de lipsă pentru trebuințele tuturor, așadară posta, telegrafatul, telefonul, trenurile, vapoarele și poliția pot lucra și Duminică.

Superiorii bisericești au apoi voie să permită anumite lucrări și Duminică, fiindcă zice Domnul: »Dară Fiul omului domn este și sâmbetei« (Marcu 2, 28). De aceea și permit, atât episcopii cât și preoții, din când în când, mai ales vara, chiar și anumite lucrări la câmp Duminică, cum ar fi bunăoară căratul grâului sau adunatul fânului. Așa prescrie cel puțin cartea de legi a bisericii apusene, în canonul 1245. Bineînțeles, că aceasta se permite numai în caz de mare lipsă, cum a fost în vara anului acestuia, când rar se întâmpla să fie o zi cu soare.

Sunt permise mai departe toate lucrările în legătură cu slujba dumnezească: măturatul în biserică, trasul clopotelor, baterea tocii. De aceea și zice Domnul: »N'ați cetit în lege, că sâmbăta preoții

spurcă sâmbăta și nevinovați sunt?« (Matei 12, 5), adevărat preoții din legea veche tăiau vitele de jertfă și le vărsau sângele sâmbăta, cari lucrări erau oprite pentru alții, și tot nu păcătuiau.

Mai sunt apoi permise faptele îndurării, căci acestea sunt lucruri plăcute lui Dumnezeu, iară Isus de îndeplinirea lor face atârnată intrarea în împărăția cerurilor (Mateiu 25, 35), iară la Mateiu 12, 12 spune chiar curat: »Drept aceea slobod este sâmbăta a face bine«. Însă acele fapte ale îndurării, cari obosesc chiar tare, numai în cazul acela sunt permise dacă sunt de fapt foarte de lipsă, pentru că dacă ar fi permise Duminică toate lucrările, cari se fac în interesul săracilor, ar putea lucra toți muncitorii și meserieșii, fiindcă ar spune, că și ei numai pentru susținerea săracilor lucrează.

Mai mult, faptele îndurării sufletesti, și dacă sunt foarte de lipsă, ne scuză chiar și dela mergerea la biserică. De aceea zice Domnul la Mateiu 9, 13: »Milă voi și nu jertfă«, ceea ce înseamnă, că în legea lui Hristos mila și iubirea de aproapele este mai mult decât jertfa cea mai mare, iară jertfa care nu are la bază iubirea, nu are nici un preț. Dacă este însă cu puțință, să nu lipsim dela biserică fiindcă iarăși zice Domnul: »Acesta se cădea să le faceti, și acelea să nu le lăsați« (Mateiu, 23, 23). Închipuiți-vă de pildă, că izbucnește un foc în comună tocmai Duminică, pe când e preotul în biserică, ori vine apă mare. Permis e în cazul acesta a lipsi dela biserică și a face o faptă a îndurării trupesti? De sigur că e permis.

Sunt permise apoi lucrurile mai mici, cum ar fi de pildă măturatul în curte și în casă, pregătirea mâncării, spălatul vaselor, petecirea unei haine, care tocmai atunci s'a rupt, cusutul unui nasture (bumb), scrisul, cetitul, socotitul, muzica și tot ce se ține de cultura sufletului.

În anul 1270 evreul Terbsbutti din

Foița „UNIRII POPORULUI“

Toamna

*Frunza rădăciii cade
Pe alele din parc,
Bolta sus e ca un arc;
Noaptea crește, ziua scade...*

*Unde-s acum cântătorii
Idi, pădure!... te-au lăsat...
Frunzele și-ai lăpădat.
În spre sud, aleargă norii...*

*Ramurile mâine fi-vor
Încărcate cu poiei,
Iar pământul numai clei,
Peste tot săpești și vișor...*

V. GR. FLUERĂȘ

Preacurata Fecioară și fericita Bernadeta

Fapte și întâmplări de acum șaptezecisicinci de ani

de Ștefan B. Dragu
(Urmare) teolog, Strassbourg

Zorii zilei se iveau pe bolta albastră a cerului și micul oraș Lourdes, de pe marginea râulețului Gave, mișuna de mulțimea zgomotoasă care se îndrepta spre stâncă. O liniște desăvârșită domnea peste tot, când Bernadeta

— la aceeași vreme ca totdeauna — ajunse la locul cu arătarea. Copila smerită, pe a căreia față strălucea o bucurie de leger, se așeză în genunchi și înșira mereu boabele rozarului. La rugămintea ferbinte a ei, sf. Fecioară înconjurată de o lumină mare se arătă în deschizătura din stâncă, călcând în picioare trandafirul sălbatec. Bernadeta, adâncită în gânduri și plină de iubire față de Preacurata, părea că nu mai trăiește pe pământ.

„Copila mea“, o sgrăiește Fecioara, „eu îți voiu încredința — tot numai pentru tine — ultima șoaptă tainică, pe care tu nu o vei destăinui la nici o ureche omenească“.

La câteva clipe după aceea Maica Cerului spuse copilei: „du-te și bea și te spală la fântână“. Mare fu mirarea Bernadetei, deoarece ea nu vedea nici nu știa nici o sfântă în jurul ei, doar singur râul Gave, spre care ea și voi să se îndrepte. Dar un semn însoțit de o vorbă de ale sf. arătări o opriră, zicând: „Nu merge de loc acolo, căci eu nu ți-am spus să bei din Gave, ci la fântâna, care e aici,“ — arătând copilei partea dreaptă a stâncii. Având încredere în Preacurata, ea căută deci fântâna în direcția aceea unde bineînțeles ea nu vedea nici urmă de izvor. Începe deci să scormonească cu mâinile sale plâpânde pământul aspru și bătucit, de unde numai decât apă ieși, picătură după picătură. Mai întâi amestecată cu pământ, apa era ca și noroiul, așa că Bernadeta de trei ori o duse la gară, și de

trei ori a aruncat-o jos de greață, a patra ori a beut și s'a spălat. Iată leacul care vindeca toată durerea și neputința și vor alerga de peste țări și mări. În acel moment apa țâșni din stâncă — subțire ca un paiu — alergând sprintenă la vale către mulțimea de pe țărmurile râului. Fecioara, aruncând spre copila o privire de mulțumire, se făcu nevăzută.

Acestea s'au întâmplat joi dimineața, în 25 Februarie 1858, zi de mare târg la Tarbes, orasul de reședință al episcopului, la câțiva kilometri de Lourdes.

Vestea se răspândi repede până la mari depărtări și multă lume venise să petreacă noaptea la Lourdes, pentru că să poată fi de față la stâncă, în ziua următoare, când sosese Bernadeta. În oraș des de dimineață, lumea nu mai avea stare. În drum spre stâncă se zăreau grupuri de credincioși, cari se grăbeau să ajungă cât mai de grabă la locul binecuvântat. Iată-o și pe mica Bernadeta înconjurată de prietene și membrii din familie. Când ea se apropie de stâncă, lumea strigă: „Iată sfânta! Iată sfânta!“ Alții îi atingeau vestimintele de pe ea, judecând de sfânt tot ce se ținea de ea. Copila se simțea nedemă de toate strigătele laudarnice ale mulțimii și alungă orice îngămfare și sumeție dela ea. Înzadar se rugă ea, căci Cereasca arătare n'o învrednicea să-i asculte ruga. După mai multă vreme petrecută în rugăciune, plină de mâhnire, spuse celor adunați că totul e în zadar căci sf. Fecioară azi nu se arată.

Londra a căzut sâmbăta într'o groapă adâncă. Auzind creștinii, i-au sărit într'ajutor, i-au slobozit o funie, de care ținându-se, să-l tragă afară. Evreul însă n'a voit, spunând că acela-i lucru, iară lui îi este oprit orice lucru sâmbăta. Creștinii s'au împraștiat și au spus în oraș ce a șis Evreul. Atunci primăria a oprit să-l scoată din groapă ziua următoare care era Duminecă, fiindcă atunci nu se cade a lucra creștinilor. Și astfel bietul Evreu a trebuit să stea două zile în groapă. Din pilda aceasta se vede, cât de ridicol e a te ținea, ca orbul de gard, de litera legii.

Am scris aceasta, ca sătencele noastre mai ales să-și dea seama, cari lucrări sunt permise Dumineca. Țin însă a vă aduce la cunoștință o vorbă a celui dintre sfinți părintelui nostru Ioan Gurădeaur arhiepiscopul Constantinopolului: »Săptămâna are 168 ore, și dintre acestea Dumnezeu numai una și-a rezervat-o șie-și, iară tu și aceasta o cuprinzi cu afaceri lumesti?« Dumnezeu a binecuvântat ziua a șaptea. Dacă vrei să ai deci binecuvântare, nu lucra Dumineca și în sărbători.

Părintele Iullu

O mare bogăție

Un muncitor din comuna Swiecie, în Polonia are o bogăție minunată: 14 feciori și 11 fete. Atât părinții cât și copiii sunt sănătoși și voinici și foarte îndestulți.

Votarea la alegerile de deputați

Pe vremea strămoșilor noștri erau aleși deputați numai aceia cari dovedeau că au făcut cu banii lor proprii celea mai multe binefaceri; ori lucrări pentru binele obștesc: drumuri bune, școli, teatre, băi și altele. Atunci la alegeri se vota după lapte. Ce bine ar fi ca și astăzi alegătorii să voteze numai cu acei deputați cari au făcut mai mult bine.

În acest timp trăia în Lourdes un lucrător de piatră, Louis Bourriette, care de 20 de ani avea ochiul drept aproape în întregime pierdut, în urma unei explozii la cariera de piatră, unde fratele său, din acel accident și-a găsit moartea. Auzind însă acest lucrător, aproape orb de ochiul drept, de fântâna minunată dela stâncă, își trimise copila cea mai mare să-i aducă puțină apă de aceea. Se frecă apoi la ochi, înălțând glas de rugăciune către sf. Fecioară. Deodată strigă plin de bucurie: »Eu sunt vindecat«. Se grăbi apoi să spună acest lucru și doctorului său, care nu voia să creadă că el ar putea fi vindecat. Totuși doctorul ca să-l pună la încercare, scrise pe o foaie din carnetu său: »Bourriette are o amoroză (orbă) incurabilă (ce nu se poate tămădui) și nu se va vindeca în veac«. Puse apoi mâna pe ochiul stâng al lui Bourriette, și-l făcu să oștească, pentru a-se convinge de întâmplare. Lumea din jur privea mirată la cei doi oameni, căci lucrul se petrecea în apropiere de stâncă. În văzul tuturor Bourriette strigă în gură mare ceea ce era scris pe hârtie. Doctorul înspăimântat recunoscu că e vorba de o vindecare minunată, datorită unei puteri cerești. În felul acesta Cereasca Mamă își începe opera mare și covârșitoare a iubirii sale fără de margini față de cei ce îi cer ajutorul ei neprețuit.

În noaptea următoare lume multă se tăsea în apropierea stâncii. Credincioșii buni și adevărați, cu luminări aprinse, își petreceau

Ce este mai nou în politică

Propaganda electorală în toiu — Deocamdată lucrează mai mult afișele hârtiile de strigare, lipite pe pereți — Sașii au făcut învoială cu guvernul — Ungurii au listele lor — Gardiștii de fier s'au mai potolit în străinătate, rusul Litvinov se plimbă când la Americani, când la Musolini, când în Berlin

Alegerile se apropie cu pași mari și taberele politice se trudesesc din greu să-și asigure cât mai multe voturi. Capetele de liste s'au depus pretutindeni, însă asupra celorlalți candidați cari mai trebuie să întregescă numărul pe județe, încă și acum mai sunt frecări în toate partidele. Nici chiar guvernul nu a reușit să-și statorească toți candidații, că mai ales în tabăra dela putere sunt cei mai mulți pețitori. Cei lăsați pe dinafară ori împinși mai spre coada listelor, s'au supărat rău și fac gură mare, amenințând ruptura, ori cu liste separate.

Foile cari luptă contra guvernului liberal arată că mulți dintre oamenii cei mai credincioși ai Brătienilor n'au fost puși astă dată pe liste, între candidați, ca dd. Costinescu, Bebe Brătianu, Mircea Djuvara, Ion Pilat și alți fruntași liberali. N'a fost pus nici Tancred Constantinescu, n'a fost pus Vasile Sasu om greu în cărmuirile trecute. Nici dd. Chirculescu și Săveanu, Oromolu, Orleanu, Leonte Moldoveanu și Xeni. Lipsa acestora de pe listele liberale ar însemna că și în partidul dela putere sunt frecări și butușeli.

Național-țărăniștii s'au înțeles foarte

bine când a fost vorba de șefa d-lui Mihalache, însă în jurul listelor s'au ivit și aici unele buclucuri. Ardelenii spun că locuri de frunte se cade să aibă numai acei fruntași ai partidului, cari au fost, și'n bine și'n rău, mai aproape de d. Maniu și nu l-au uitat nici o clipă. Greu de tot s'a putut alcătui lista de candidați dela Cluj, cea dela Someș, dela Satu-Mare, dela Sibiu. Însă, când scriem noi acestea șire, lucrurile sunt pe făgaș de înțelegere și la terminul de prezentare listele vor fi întocmite cu pace. Poate să mai rămâie doi-trei nemulțumiți, însă partidul intră în alegeri cu celea mai bune nădejdi.

Georgiștii vor trebui să fie mai supărați, pentru că în multe părți căprăriile lor dau bir cu fugiții și se întorc la d. Duca, unde au mai fost.

Propaganda a început pretutindeni, însă nu așa ca în alte alegeri, cu adunări și cu orații în fața mulțimilor, ci mai mult prin afișe, sau strigări tipărite, cari se lipesc pe pereți, ori se împraștie prin sate, în fuga automobilelor. Frigul năprasnic ce s'a lăsat aproape în toată țara, cam pune zăvoare pe gurile oratorilor și nici alegă-

vremea în priveghere și rugăciuni. Glasul armonios al mulțimii, din când în când, curma tăcerea adâncă și grea, intonând cântări alese în cinstea Mariei.

Câteva zile se scurseră astfel, în timpul cărora viziunea cerească se arată fără nici o veste sau noutate deosebită. Doar atât că izvorul creștea meru și șirul lung și bogat al viadecărilor minunate creștea și se înmulțea pe zi ce merge tot mai mult.

În ziua de 2 Martie Bernadeta luă din nou drumul spre preotul orașului, spunându-i: »Viziunea cerească vrea ca să i-se zidească o capelă și să se facă procesiuni la stâncă«. Preotul, având cunoștință de izvor și despre minunile ce se făceau prin aceea apă, spuse copilei: »Fiindcă lucrul nu atârna de mine, mă voi prezenta P. S. S. episcopului, istorisindu-i toate câte mi-ai spus«.

În fața episcopului preotul povesti pâuă la amănunte faptele ce se întâmplară la Lourdes, de aproape trei săptămâni. Însă capul diecezei dădu unele sfaturi preotului, încheind cu vorbele, că e bine și foarte cuminte să nu se grăbească și să steie încă pe loc, urmărind ce se va mai petrece la stâncă.

Împotriva autorităților civile, jandarmilor și soldaților, cari încercau să înfrice mulțimea de a mai merge la stâncă, totuși această înfricări n'au prins nimic. Puterea cerească era mai pe sus de orice putere lumescă. Așa încât în ziua de 4 Martie, ultima zi din cele

oincisprezece, când aurora strălucea pe bolta albastră a cerului, popor mult, venit din mai multe părți, înconjură stâncă în deschizătura căreia se arăta Preacurata. Numărul oclor de față se ridica la douăzeci de mii, și reprezentau toate clasele neamului omenesc. În strigătele zgomotoase ale mulțimii: »Iată sfânta«, mica Bernadeta sosi la stâncă, întovărășită de mama sa.

O tăcere de mormânt se așeză ca și un lăcat pe gurile tuturor. Fericita vizionară se așeză în genunchi începând să înșire mărgelele rozariului. Apariția cerească, înconjurată de o lumină orbitoare, coborî din înălțimile nevăzute ale cerului, în urma rugăciunilor umile și nefașărite ale copilei, arătându-se în aceeași des. h zătură a stâncei. Ea repetă aceeași dorință, pe care o spusese deja în zilele de ajun, ca adevăta Bernadeta să beie apă și să se spele la fântână; și mai pe sus de toate să meargă din nou la preot și să-i lege de suflet că Arătarea Cerească dorește să i-se zidească o casă de închinare și să se facă procesiuni în acel loc. Copila stărui ca să i-se spună numele, însă Regina Cerurilor voia mai de grabă să fie ghicită după minunile ce Ea le făcea, deoarece nu răspunse nimic la rugăciunile Bernadetei.

Într'adevăr această floare cerească a minunilor nu întârzie să-și deschidă larg și dormio petalele mântuirii la toți cari se grăbiau să-i guste mirozul tămăduitor. În acea vreme

torii nu sunt bucuroși să stea șilboc în ger, să asculte pe candidați. Propaganda merge mai mult dela om la om și cu slova tipărită. Se bucură femeile de multele hârtii cari se vântură prin sate, că au cu ce să-și lege caerele, se adună cumetri și slovenesc programele de luptă ale partidelor. Numai cât oamenii sunt cam dumiriți, ei știu ce au se facă și știu cu cine vor merge. Nu se mai aude ca alegătorii să treacă, vino-dute, dela un partid la altul. În peste zece ani de alegeri s'au școlit destul și nu-i mai poți învăța cum bate vântul. Au convingeri de cari se țin.

Dintre alegătorii de altă limbă, Sașii nici că se putea să nu fie, și de astă dată, cu puterea! Cum au făcut-o cum au dres-o, dar s'au lipit de listele dlui Duca. La Târnavă Mică a noastră, d. Hedrich, care rândul trecut a fost în lista național-țărănistă, acum va fi cu liberalii. În schimb, guvernul le-a pus condiția să nu mai poarte cămășile catenii ale lui Hitler, nici să nu mai umble după lozinci străine pe la Berlin, ci să-și vadă de ale lor, aici acasă. Și Sașii s'au legătuț că ascultă, numai să-și capete numărul lor de parlamentari. Să pice pleșca și toate sunt bune.

Ungurii merg singuri în alegeri și au liste în toate județele, unde pot spera voturi dela ai lor. Ei sunt cătrâniți rău pe unii nădrăgari de-ai lor, cari, nefiind mulțumiți cu groșii din »maghiar part«, caută înțelegeri cu partidele românești. Aceștia le zic »cărigași« (fiindcă la alegerile trecute fuseseră cu roata) și li numesc »trădători«.

Gardiștii de fier ai dlui Codreanu s'au mai potolit și, după întâmplările dela Iași, alte ciocniri cu poliția nu s'au mai întâmplat. Guvernul le-a pus în vedere, că orice turburări sau neorânduiri vor fi aspru judecate. Și lucrurile n'au mai ajuns la cuțite.

*

Din lumea largă

În lumea largă cel mai însemnat lucru în timpul din urmă au fost vizitele pe cari le-a făcut și le face d. Litvinov ministrul de externe al Rusiei sovietice prin capitalele țărilor mari. De curând a fost în Statele Unite ale Americii, iar în zilele trecute la ducele Mussolini, în Roma. De-acolo este așteptat să meargă la Viena, apoi la Berlin.

Aceștea colindări ale lui Litvinov însemnează că Rusia sovietică dorește să aibă legături cu țările cari până acum nu i-au putut vedea bucuroase pe bolșevici, pentru răzvrătirile și turburările lor certe cu politica tuturor statelor mai vechi. Într-o vreme bolșevicii se jurau că vor răsturna vechile rânduieli din toată lumea, nu numai din Rusia lor și vor căuta să răspândească steagul roșu pretutindeni. Dacă Litvinov colindă acum pe la căpeteniile vechilor state, însemnează că vor mai fi lăsat și ei din dârzenia lor și se dau mai la brazdă. Sunt bucuroși să facă negoate cu cei cari li ureau ca ieri și, de unde până aici, nici nu voiau să audă de »burghezi«, acum caută învoielii cu oricine, numai să aibă foloase pentru țara lor. Nu mai sunt atât de rășboinici, ba lui Litvinov li place să vorbească într-una de pace și de înțelegere între popoare.

Cu Mussolini au pus la cale o înțelegere cu privire la negoate, dar, se pare, că și o tovarășie pentru caz de prepotență a unora din marile puteri. Mussolini cam vrea să dicteze el în Europa și li trebuie sprijin pentru acest lucru. Litvinov a mai spus că el ar dori să stea de vorbă și cu statele din Mica înțelegere (România și tovarășele ei), cu cari încă vrea viețuire păciuită.

La Roma era vorbă ca Litvinov să meargă și la sf. Părinte Papa, dar cum în Rusia credința creștinească a fost până acuma disprețuită și apăsată, tovarășul n'a

avut curajul să se prezinte la Vatican. Papa nu va sta niciodată de vorbă cu dușmanii lui Hristos.

Comori ascunse

Nici o putere care trăiește în tine nu are nici un preț, câtă vreme tu na ești conștient de ea. Adică dacă nu știi că o ai, dacă nu-ți dai seama de ea, ca și când nu ai avea-o. Ce folos are boul și calul de puterea sa, dacă așteptând s'o prețuiască se lasă înjugat sau înținat de un copil? Ce folos are un om de taria lui trupezască dacă, nepunându-o niciodată la încercare, se sperie și de umbra lui, și fuge dinaintea unui câine? Ce folos are cineva de mintea puternică cu care e înzestrat, dacă a rămas fără carte, fără puțința de a ajunge să-și cunoască puterea minții sale?

Câte puteri sufletești nu se pierd astfel, nu trec prin lume fără nici un folos, fiindcă nu au ajuns să fie conștiente?

Puterile din noi, cari nu ajung să ni-se desvăluie, se aseamănă cu râurile subpământene, cari nu mână nici o moară, nu poartă nici o corabie, desi pot fi mai mari decât cele dela suprafața pământului. Se aseamănă cu comorile prețioase, ca aurul și argintul cu diamantul ascuns în pământ. Dacă ai fîșpate și scoase la lumină, poate ai putea cumpăra cu ele jumătate pământul. Așa, zac fără nici un preț, fără nici un folos.

În lumina acestor adevăruri, oricine poate înțelege, pentru ce se pune atâta preț pe luminarea minții și nobilitatea inimii, în educația de azi și de totdeauna. — Această luminare a minții prin învățatură, și înfrumusețare a sufletului prin bună creștere, nu fac altceva decât să scoată la lumină puterile, cari zac în noi, ca tot atâtea pietre prețioase, ca tot atâtea comori. — Și la ce lumină le scot? La lumina conștiinții noastre: ajungem noi înșine să ne cunoaștem aceste puteri sufletești, ce sunt, cum sunt, ce putem face cu ele.

De aceea, chiar dacă învățatura și buna creștere nu ne-ar da nici un folos pe care

tot în Lourdes, părinții Ioan Bonhoorts și Cristina Ducouts păzeau căpătâiul leagănului în care zăcea unicul lor copil Iustin, în etate de doi ani, schilod, pipernicit, fără să-și fi pus încă piciorul pe pământ și care își trăia ultimele clipe de viață. Doctorul orașului și-a încercat toată știința, însă zadarnic a fost totul. Copilul era pe sfârșite. În casă se făceau rugămintele pentru înmormântare.

Mama sa, prăpădită de durere, înhață copilul din leagăn, îl înveli bine, dădu la o parte pe cei din casă și-și luă drumul spre stâncă, strigând: „Sfântă Fecioară dela stâncă mi-l va vindeca“. Lumea care poposea încă la stâncă văzând pe femeie alergând cu pruncul în brațe, o tânguia, zicând că e mamă înnebunită de durere. Fără să șovăie în credință, biata femeie, se aruncă în genunchi și se rugă fierbinte, apoi cufundă copilul gol în apa rece și făcătoare de minuni, lăsând doar capul afară, timp de un sfert de oră. Se întoarse apoi repede acasă, culcă copilul în leagăn și nu înceta să ceară ajutorul sf. Fecioare. Un somn adânc cuprins pe băiat și toată noaptea mama o petrecu în rugăciune. Toți câți știau de întâmplare îl credeau mort pe copil. În ziua următoare copilul ceru să sugă, în mai multe rânduri chiar, și ba voia să părăsească și leagănul spre mirarea tuturor, căci știau căci el încă n'a pus piciorul pe pământ „Oh! nu se poate“ — spunea mama — „tu nu știi să umblii“. Iar în ceaialtă zi când părinții erau prin ogradă, copii

lul se sculă din leagăn și începu să se joace prin casă. Deodată mama se reîntoarse în casă să vadă de alte treburi. Când își văzu odorul că alerga dintr'un colț la altul în odaie era aproape să leșine de bucurie. Maica cerească i-la- vindecă.

Doctorii se închinară în fața acestui fapt, declarând că vindecarea copilului a fost peste puțința întregii puteri medicale și că ea s'a făcut prin minune, din partea unei puteri cerești.

În șirul lung și nenumărat al minunilor care an de an crește, numesc, doar în trecut, încă câteva mai însemnate, constatate în mod oficial din partea celor mai învățați doctori.

Văduva Crozat, surdă timp de 20 de ani, încât nu putea să asculte sfintele slujbe, căci nu auzea aproape nimic, și-a câștigat pe neașteptate auzul, folosind apa dela stâncă. Auguste Bordes, șchiop de mai multă vreme, în urma unui accident, introducându-și piciorul bolnav în apa dela stâncă, piciorul recapătă puterea și forma naturală. Întâmplările minunate se întâmplă mereu, căci sfânta Fecioară își arată atotputernicia sa de mamă iubitoare.

Mai multe zile de arândul trecură fără ca sfânta arătare să mai apară. Cu toate acestea lumea mergea la stâncă ca să cerșească ajutorul neprețuit al Mariei. Bernadeta nu înceta nici ea să cerceteze odată în zi acel loc binecuvântat, fără însă să fi fost atrasă de o putere lăuntrică ca și până acum.

Într-o bună dimineață copila simți, cum o putere nevăzută o atrage spre stâncă. Era ziua când biserica prăznuia sărbătoarea Buna-vestiri, adică 25 Martie 1858. Locuitorii din Lourdes, văzând că fericita vizionară luă drumul spre stâncă, se alăturară mergând și ei cu ea. Printre cei ce alergau spre stâncă, odată cu Bernadeta, cei mai mulți erau din cei vindecați prin mijlocirea sf. Fecioare. Îndată ce copila se așeză în genunchi și începu să se roage viziunea cerească se arată. Ca întotdeauna Regina Ceriului avea același val alb pe cap și purta aceeași haină lungă și albă ca neaua, și era încinsă cu un brâu albastru, ținând în mâna dreaptă rozariul și fiind înconjurată de o lumină orbitoare. Veșnic același gând frământa cășorul Bernadetei, să știe cine e și care îi este numele. Își luă deci curajul în dinți și puse următoarea întrebare viziunii cerești. „O doamna mea, aveți bunătatea de a-mi spune, cine sunteți și care Vă este numele?“ Și Bernadeta repetă aceeași întrebare de patru ori. La ultima întrebare a copilei sfânta Maică răspunde: „Eu sunt neprihănită zămislire“, și apoi se făcu nevăzută.

Tainice și ascunse sunt planurile Dumnezeuzeirii. Cărmaciul și veșnicul neadormit Păstor, Papa Pius IX în 1854 cu puterea pe care Dulcele Isus i-a încredințat-o, a def.nit că Preacurata Maria a fost zămislită fără păcat. Și iată acum, la patru ani dela această întâmplare, sf. Fecioară se arată unei fetițe de morat, a

să-l putem pipăi, ele sunt de un preț foarte mare, fiindcă ne descoperă și scot la iveală comorile din noi înșine.

Și dacă, într-o clipă, într'un ceas, sau într'un an, nu le poți folosi, să fii sigur că puterile sufletesti desgropate, ajunse la cunoștința ta, îți vor fi pentru lupta vieții arma de neînving.

Cineva poate fi cât un uriaș și să se sperie de un șoarece, dacă nu-și cunoaște puterea.

Popoare mari au fost robite de popoare mici, de o ceată de războinici ori aventurieri, și nu s'au putut slobozi din robia lor decât atunci, când au început să-și dea seama de puterea lor.

Chiar neamul nostru a pățit-o la fel. Cu o jumătate din ființa lui robit la Urguri, un popor cu mult mai mic decât noi, până când Românii, prin carte și bună creștere, au ajuns să înțeleagă puterea lor și să o simtă.

Și nu o simțim încă nici azi îndeajuns. — Pentru că nici azi n'am văzut, prin carte și școală, prin luminarea minții toate puterile din noi, să le scoatem la iveală, în conștiința noastră, și să știm ce plătim, cât putem.

De aceea: tot mai multă luminare minții, și tot mai vărtos îndemna inimii.

Dela Secțiile „Astrei“

Cum se scoate mirosul din oalele de pământ

Pe un tier așezat pe cuptorul cald se pune sare mărunță. După ce sarea s'a uscat și s'a încălzit bine, se pune oala cu gura în jos peste sarea din tier. În vreme de un ceas tot mirosul din oală a ieșit.

Viața lungă

În Italia s'a făcut număratoarea oamenilor. După aceasta numărătoare sunt în Italia 10.522 oameni mai mari de 90 de ani. Dintre aceștia 4420 sunt bărbați și 6102 femei. Iar 63 dintre ei au trecut de 100 ani.

probând prin prezența și minunile sale dogma de credință așezată cu temeinicie pe piatra unghiulară care este Hristos Împăratul, void să arete prin aceste că unul este adevărul pe acest pământ, lăsat nouă de Mântuitorul Isus și pe care El ne-a zidit Biserica sa cea sfântă și în veci dăinuitoare.

Se apropiau sfintele sărbători ale Paștilor. Creștinii evlavioși și zeloși din Lourdes își căutau unul fieștecare puțința de a se putea împărtăși cu sfântă cuminecătură, de luminata Iaviere a Domnului. Și mulți dintre răufăcătorii orașului s'au lăsat de hoții și blestemații auzind despre minunatele întâmplări ce aveau loc în micul oraș de munte. Iar alții, cari nu credeau în Dumnezeu și în nimic ce e dumnezeesc, au îmbrățișat religia cea adevărată, văzând multele minuni cu ochii. La casa Bernadetei viața părea destul de liniștită. Din când în când vizitatori, veniți din mari depărtări, cereau să vadă pe mica copilă și să se întrețină câteva clipe cu ea. Părinții ei, oameni fără prea multă învățătură, rămaseră acciași buni și adevărați credincioși, fără să fie purtați de sumeție și îngâmfare pentru marea cinste de care ceriul îi învrednicea prin fiica lor cea mai mare. Trăiau o viață retrasă și cu frica lui Dumnezeu, și ea și orice buni creștini se îngrijeau și ei ca praznicul Domnului să-i găsească în bună rânduială, atât pentru trup, cât și pentru suflet.

La miercurea mare, 7 Aprilie, Dumnezece-

De vorbă cu un pocăit

În zilele trecute mă întâlneam cu un pocăit din satul vecin, care mă întrebă că eu sunt acela care am pus legământ contra înjurăturii de Dumnezeu.

Eu i-am răspuns că da. — Atunci dacă ești dumniata, de ce ai publicat în foaie că nu mai înjuri că e păcat că doară zice Sf. Scriptură că să nu știe stânga ta ce face dreapta.

Eu i-am răspuns: dacă era un păcat aceia dela foaie nu publica, că sunt și preoți acolo. Bine, bine, sunt preoți, dar dacă le-ai plătit, au publicat. Ba n'am plătit nici un ban, că doară nu-i foaie pocăită, că numai aceea eere bani, când vrei să publici ceva. Bine, cere bani, dar nu dela toți, dar și i D ta de ce am publicat în foaie că nu mai înjur? Ca să să ia pildă și alții, că doar cartea Dumniavoastre spune că cel ce are două cămeși să dea și celui gol una.

Atunci, văzând pocăitul, mai bine zis ră-tăcitul, că l-am prins cu ușa a plecat.

I. P.

Bindecuvântare de biserică

Rară zi de bucurie a avut Dumineca în 19 Noembrie poporul unit din *Surdcul-Mare jud. Caraș* Săvârșindu-se sfinținea casei Domnului câștigată prin generosul ajutor al Preasfințitului Episcop de Lugoj, reconstruită și aranjată prin munca neobosită a zelosului părinte Iuliu Olariu, curatorului Barbu, și contribuția credincioșilor (mulți și rom.-cat.) prin Mon. Romul Stoica protopopul Carașului asistat de preoții Oa. Ioan Rătiu, preot din Camariște, Iuliu Olariu, Titu Barbu din Cârnacea

asca Mamă, dădu să înțeleagă Bernadetei că ea dorește s'o vadă la stâncă. Copi a, fără nici o șovăire. Iuă încet drumul spre acel loc binecuvântat. Vecinii cari o zăriseră, știau prea bine unde mergea ea, și lasaseră toate ale lor, grăbindu-se și ei spre stâncă. Îngenunchată în fața stâncii, Bernadeta își zicea rozarul, având o luminare aprinsă în mână. Viziunea cerească i-se arătă. Răpita însă de frumusețea nepătată a sfintei Fecioare, fericita vizionară lasă luminarea să cadă ușor pe pământ, ținându-o doar de capătul unde era fiacra. În felul acesta fiacra trecea printre degetele sele, ridicându-se deasupra lor. În acest timp copila rămânea nemișcată și pierdută în adâncirea lucrurilor cerești, cari o făceau să creadă că pentru un moment nu mai trăiește pe pământ. Cei din jur se mirau din greu, fără să poată înțelege cum de copila nu simțea nimic și nu se arde la mână. Aceasta stare a durat un sfert de ceas.

Cereasca arătare se făcu nevăzută. Bernadeta își reveni din extaz în starea sa naturală. Toți cei de față se grăbeau să vadă mâna fericitei copile. Și când au constatat că nu are chiar nimic la mână, au rămas incremenți. Fiacra nu i-a cauzat nici cel mai mic rău. Aproape 10 mii de persoane au fost martori la aceasta privești necuprinsă de mintea omenească.

(urmează)

cu carul său, a participat o mulțime de peste 300 de suflete. A făcut o deosebită impresie plăcută cu în această zi tomnatică dar din norocire atât de senină, în care soarele își revărsa dulcea razele sale aurii poporul îmbrăcat de sărbătoare, în sunetul clopotelor a însoțit dela Capala veche Euharisticul Isus, încunjurând noul Sion, iar în noua biserică împodobită cu nenumărate flori a ascultat cu vădită însuflețire Sf. Liturghie, Mon Romul Stoica prim cuvântare plină de avânt — cum Sf. Sa de regulă obișnuete — a arătat menirea bisericii creștine, aducând pildă d'n Sf. Scriptură visul patriarhului Iacob cu scara cerească pe care îngerii Domnului urcau și coborau, ducând rugăciunile și aducând daruri cerești dela Tronul lui Dumnezeu, implorând binecuvântarea Celui de sus asupra tuturor cari au contribuit la această, amintind și pe aceia cari au amestecat maltărul, emoționând până la lacrimi inimile ascultătorilor. Masa a fost oferită invitaților de păr. Iuliu Olariu care sa dovedit neîntrecut de ospitat. După amiază sa constituit Agrul. în comitetul căreia să remarcă vrednici cred. dl Rusu ca președinte și Ribarik ea secretar. Deie bunul Dumnezeu ea acest eveniment să procure multă mângâiere sufletească și să servească de încurajare în munca pentru mărirea lui Dumnezeu tuturor acelor care își caută fericirea adevărată, mântuirea sufletului.

Pr. I. RĂTIU

„Inginerul“ dela Crăciunel

Primim spre publicare următoarele: În ziua de 24 Noembrie, spre seară, s'a ivit în sat la noi, Crăciunelul de jos jud. Târnava-Mică, un domn fain la vedere, care spunea că este inginer la Căile Ferate și caută o casă în chirie, să se așeze în comună. Săteanul Vasile Zehan, având așa ceva, se învoiește cu dl inginer să-i dea locuința în schimb peste prețul de chirie învoiește, domnul inginer mai făgăduiește lui Zehan și feciorului său, câte-o slujbă bună, să nu-l uite toată viața.

După un târg atât de bun, oamenii noștrii i-au gătit „Inginerului“ o cină bună cu pul fript, plăcinte și vin. Apoi un pat moale, să se odihnească bine „măria sa“.

Dimineața, bine văzutul oaspe ademenește pe Gheorghe, fiul gazdei, să-l dea 160 Lei, pentru facerea hârtiilor, ca să-l așeze în serviciu la gara Blaj. Luând banii a trimis pe amândoi căsenii, tată și fiu, să meargă cu o scrisoare la Coșlar lângă Teiuș, să aducă de acolo vaca pe care o are d.inginer. Vacă bună cu lapte.

Oamenii s'au dus, iar „măria sa“ domnul a rămas acasă, unde s'a îmbrăcat cu o clichină nouă a creștinilor și cu o șapcă bună, să nu-i fie frig. Iar când s'au întors gazdele dela Coșlar, firește fără vacă, domnul inginer se făcu-se... camfor! Bieții oameni au rămas cu paguba și fără slujbe.

Oamenii să fie cu grijă, pretutindeni, când se arată asemenea „domni“ prin comune.

Correspondent

Morți în războaie

În războiul de 7 ani din 1756 au murit 554 mii oameni. Revoluția franceză a răpus 1400 mii de oameni. Războaiele lui Napoleon au prăpădit 1700 mii de oameni. Marele războiu din 1914—1918 a nimicit peste 23 milioane oameni. Și totuși unele țări mai au voie să se pregătească de războiu.

O serbătorire binevrednică

În vremurile de azi, când înșelăciunea și minciuna încep a stăpâni pe oameni tot mai mult; când oamenii își vând chiar și sufletul pentru foloase trecătoare, rar ne este dat să întâlnim oameni, cari prin virtuțile lor să ne aducă aminte de marile virtuți ale strămoșilor noștri. Rar ne este dat, să vedem un om cinstit, muncitor, iubitor de dreptate și adevăr ca dl farmacist Alexandru Papp, primcuratorul bisericii unite din Vulcan.

Acest „om al virtuților“, împlinind 70 de ani de viață și 25 ani de când este primcurator al bisericii noastre, a fost sărbătorit printr'un banchet în seara zilei de 24 Noemvrie a. e.

Această sărbătorire a harnicului curator a fost pornită de protopopul Vulcanului Alimpiu Suciu, slujitor — vrednic și neobosit — al Domnului Hristos.

Au luat parte la banchet 120 persoane din Vulcan și satele din jur. Faptul că printre aceștia au fost oameni de toate confesiunile și din toate păturile sociale, este destulă cheazășie, că primcuratorul Alexandru Papp se bucură de dragostea și stima tuturor.

Printre cei cari au fost la această serbătorire pomenesc pe: dl Dr. Romulus Miocu prefectul jud. Hunedoara, Dr. Drăgan directorul prefecturii, Dr. Moga medic Petroșeni, Dr. Nasta avocat Hațeg, Tiberiu Timos directorul general tehnic al minelor de cărbuni „Petroșani“, Iosif J. keling, inspector Petroșeni, Maior Ionel Uza fostul comandant al garnizoanei Vulcan, Căpitan Ionel Medrea, Căpitan Emil Dimitriu, Iosif Iăcoși director minier Aminoasa, Ștefan Lugosi dir. minier Vulcan etc.

La masă au vorbit: dl Dr. Miocu prefectul jud., Iosif Boldor în numele comunei, G. Z. mora preotul ortodox, G. Bakó preotul rom. cat., Al. Sób preotul ref. în numele bisericilor lor, Al. Hoffman în numele evreilor din comună, directorul I. Munteanu în numele școlii, preotul locului Alimpiu Suciu, care prin cuvinte frumoase a arătat calitățile sărbătoritului și activitatea sa rodnică ca primcurator, iar la sfârșitul vorbirii, a arătat că tocmai acum se împlinesc 25 ani de prietenie între sfinția sa și primul său curator.

În numele „Agru“-lui, a vorbit subsemnatul în calitate de vicepreședinte. Scrisori de felicitare a primit dl Al. Papp dela: Excelența Sa Dr. Alexandru Nicolescu episcopul Lugojului; Canonicul Dr. Nicolae Brânzav, Canonicul Nicolae Zugrav protopopul tractului Iiu etc.

Adănc mișcat sărbătoritul a răspuns tuturor mulțumindu-le pentru felul cum și-au arătat dragostea față de el și recunoștința pentru munca din viața lui.

Banchetul s'a sfârșit la ora 1 noaptea.

Să dea Dumnezeu ca dl Alexandru Papp, omul de cinste și muncă, iubitor de dreptate și adevăr, să slujască de pildă și altora, ca să putem citi cât mai des în coloanele acestei gazete, că au fost sărbătoriți și alții pentru aceste însușiri.

Să dea Dumnezeu ani mulți bătrânului virtuos Alexandru Papp, ca să poată sluji și mai departe ca primcurator și să poată îndruma și de aci înainte pe concetățenii săi pe drumurile bune, drepte și luminoase ale muncii, cinstei, dreptății și adevărului.

Genu Suciu

Iubiți cititori!

Nu uitați să trimiteți prețul abonamentului la foaie!

Un apostol al gazetei noastre

Primum următoarea scrisoare pe care o dăm cu atât mai ales la tipar, fiindcă păr. protopop Gergely face, prin răspândirea unei gazete românești, nu numai apostolie creștinească ci și românească în parohia sa, unde și acuma încă vorbesc credincioșii noștri mai mult și mai bucuros ungurește decât românește.

Fie ca pilda păr. Gergely să aibă răsunet cât mai mare, acolo unde trebuie să aibă:

Onorată Redacție, Rogu-Vă, fiți cu puțină răbdare pentru abonamentul restant al „Unirei Poporului“ pe anul curent.

Intotdeauna am achitat din al meu, abonamentul pentru cele 20—22 exemplare cari vin pe adresa mea, și apoi am încasat în anul următor dela credincioșii prețul. Dar în anul trecut și cel prezent n'am mai putut achita înainte, — că reducerea congruei și conversiunea nu-mi mai îngăduie aceasta. — Anul trecut am achitat prin Octomvrie; și în anul acesta sper că în decurs de o lună să achit iară. Apoi știe Dumnezeu că eu dela credincioșii când îmi voi vedea paralele; că din anul trecut încă am restante.

Dar pentru sprijinirea presei, care ne aduce atâta ajutor, trebuie să jertfim cel puțin atâta.

Deci vă rog, încă puțină răbdare, că n'ași dori să ajung pe lista neagră.

Ghimeșfațet la 14 Noemvrie 1933,

Cu deosebită stimă:

Victor Gergely

paroh gr.-cat, protop. on.

Boalele trupești

Câteva mângăieri și staturi creștinești pentru cei ce sufer de boale trupești

de Șerban Filon Găneșteanu

Cea mai scumpă comoară ce o posedă omul pe pământ este fără îndoială sănătatea. Iar în schimb cea mai mare greutate a omului e boala trupului care-l istovește zi de zi, punând stavilă între el și bucuriile și bunurile pământești, pe care omul sănătos le poate stăpâni și se poate desfăta în ele. Dar accentuez că boala nu e în strânsă și principală legătură cu necesitățile vieții pământești, căci omul s'a creiat din partea Creatorului său perfect și desăvârșit. Și dacă totuș suntem bolnavi, aceasta e urmarea greșelilor noastre sau ale părinților noștri. — Să învățăm deci să cunoaștem și să cinștim sănătatea! Să ne studiem bine natura spre a o cunoaște din temelii, să nu facem exese în nimic și să nu uităm niciodată că o plăcere trupească de câteva clipe cauzează dureri și suferințe de ani de zile. Comite un păcat de sinucidere acela care și pierde ușuratic sănătatea și puterea trupului. Și mai mult, un astfel de om dacă își întemeiază familie, de cele mai multeori e criminalul propriilor săi copii, căci boala și puterea slăbită a trupului se transmite și urmașilor, dându-le aplicare spre diferite boli. „Voiu pedepsi păcatele părinților, până în a treia și a patra generație“ — zice Domnul Dumnezeu.

Să trăim viața! E evanghelia timpurilor ce le trăim. Ne închipuim în minte o masă teribil de mare, încărcată cu toate bunătățile vieții, în jurul căreia multime mare de popor se îndesă, căci din conținutul acestei mese vreau să-și însușească toți o cât mai mare parte. Această masă simbolizează lumea cu diferitele ei plăceri, după care ne sbatem aproape cu toții. Nu este aceea jertfa pe care să nu o facă dorul nebun după veselii și petreceri și ce ne revoltăm când nu putem lua parte la un chef, la un bal sau la o altă petrecere. Însă vai, toate acestea nu sunt decât plăcerile nebune ale simțurilor, a căror urmare nu e altceva decât sdruncinarea nervilor. Iată de ce astăzi sunt neincăpătoare azilele și in-

stituțiile de acest fel. Prea mult se avântă tineretul de astăzi la diferite petreceri și plăceri neiertate!

Un lucru e bine însă să știm, că nu toți bolnavii au unele și aceleași cauze, ci asta diferă dela om la om și dela boală la boală. Dulcele Mântuitor pe bolnavi îi împărtășește de-o deosebită grijă și atenție. Dovada ne-o dă El însuș, când viadecă și ușurează soarta atâtor necăjiți și neputincioși. Și noi suntem datori de-a grijii, mângăia și proteja pe bolnavi. A face minuni nu putem, dragostea deaproapelui nu pretinde dela noi lucruri supra-naturale, dar pretinde să facem ceea ce am pretinde să ni-se facă nouă în caz de boală. Marele Dumnezeu și pe cel mai mic lucru făcu unui bolnav, îl primește ca făcut pentru Dănsul: „Bolnav am fost și m'ați cereetat“ — zice El.

Realitatea ne arată că dacă cineva e mai bogat, de aceea e mai nemilostiv și mai sgârcit cu semenii săi. Chiar și acei cari pe dinafară par a ținea poruncile Bisericii și a fi religioși, găsesse multe cauze și scuze de a-se subtrage dela ajutorarea săracilor. Mulți Lazari stau la porțile noastre, noi le-am putea ajuta, însă cei mai mulți nu o facem, căci suntem egoiști, răi și pismățreți. Grădina producătoare a creștinismului s'a prefăcut cudurere trebuie să spunem, într'o mărăciniște a egoismului...

Economia totdeauna e laudabilă. Dar oare e economie aceea că pentru lucrurile deșarte și trecătoare cheltuim peste starea și puțința noastră, iar sfărăturile săracilor le țigăduim?

Ne place să ne gândim la fericirea oamenilor celor vechi. Foarte just, dar trebuie să știm, că lumea și atunci a fost la fel — numai că oamenii n'au trăit aceeași viață ca acum. Atunci a domnit simplitatea și curăția și, în urma acestora, îndestularea, fericirea și dragostea în inimi. Să sădim în timpurile prezente morala de pe atunci, să readucem credința trecutului și, garantez, că într'o clipită s'ar schimba totul, va pieri invidia și ura și îi va lua locul dragostea, adevărata dragoste creștinească va domni în toate părțile, dându-ne putere de-a-i grijii și de-a-i iubi pe cei neputincioși și bolnavi.

Dacă până în prezent, iubite cetitorule, nu ai fost prietinel suferinzilor, să fii de aci înainte! Dacă le-ai fost dușman, apropie-te de dâșii întinzându-le mâna împăcării, căci aceasta o cere blândul Isus Mântuitorul și asta o cere dreptatea dumnezească.

Să nu uităm că boala e o baie de aur, din care putem scoate merite cu două mâini. Boala ne luminează ochii sufletului și la lumina aceasta noi cunoaștem deșertăciunile lumii acesteia. Adevăratul creștin vede în boală, purtarea de grije alui Dumnezeu, iubirea și bunătatea Sa, de aceea binecuvântă pe Dumnezeu chiar și atunci când lui i-se dă boala. El știe că Dumnezeu toate le rânduiește spre binele nostru, în boală ori ne pededsește pentru păcatul nostru, ori ne dă ocazie să ne câștigăm merite pentru viața viitoare. Va întreb, care soldat se bucură de o cinste mai mare, acela care și-a ajuns scopul fără nicio piedică, sau acela care s'a luptat cu dușmanul, fiind în primejdie de a-și pierde chiar și viața? Așa stăm și cu boala. E ușor de a nu murmura până suntem sănătoși, dar de a te resemna întru orânduirea înțeleaptă a Providenței și de-a lauda pe Dumnezeu și în cea mai grea încercare sau boală — aceasta e ceva ce arată că credința noastră nu e fățarnică ci foarte adevărată.

Dumnezeu trimite boale și fără nicio cauză asupra oamenilor, numai să-i oprească dela diferitele plăceri neiertate, căci de ce e omul mai mulțumit și îi merg treburile în mai

plin, de aceea își uită mai ușor de suflet și de datorințele față de el. Omul numai în boală cunoaște că pe acest pământ totul e numai o fericire nechipuită și că adevărata fericire și îndestulare e numai în viața viitoare.

În timp de boală, omul are foarte mari datorințe față de sufletul său, dacă simte că boala i-se agravează, trebuie numai decât să oceră să i-se administreze Sf. Taină a Maslului. Nu-i permis să așteptăm cu aceste până în ultimele momente când bolnavul își pierde deja conștiința, căci atunci bolnavul nu mai știe ce i-se face. În timpul boalei e foarte recomandabil ca bolnavul să-și facă o socoată despre viața ce a trăit-o și să-și aranjeze treburile sufletesti, prin o spovadă bună, căci de multeori de aci depinde fericirea sau nefericirea viitoare. Și dacă trebuie ca la fiecare spovadă ce o facem să ne stăpânească gândul că stăm în fața tribunalului lui Dumnezeu, cu cât mai mult trebuie să ne stăpânească acest gând la spovada făcută pe patul de moarte. Atunci putem fi siguri că spovada am făcut-o bine, cându-ne din inimă de păcate și lăsându-ne cu totul în voia lui Dumnezeu. Aceasta e cea mai mare mângâiere pentru un bolnav. Căci ce îl înfricoșează mai mult pe bolnav decât frica de moarte? Dar dacă suntem împăcați cu Dumnezeu, atunci de ce să ne temem de moarte și de judecată? Frica dispare la urma împăcării cu Dumnezeu și așa putem aștepta liniștii momentul fericit de a părăsi acest pământ. „Jertă lui Dumnezeu, spirit înfrânt, inimă înfrântă și umilită Dumnezeu nu va urgisi” (Psalm 50).

1 Decembrie la Blaj. Ca în fiecare an, ziua de 1 Decembrie s'a serbat la Blaj cu multă însuflețire. Exelența Sa Înaltpreasfințitul nostru Mitropolit a dat, din bună vreme, poruncă tuturor școlilor ca la 10 ore înainte de amiază să ia parte cu toții la sfânta liturghie care se va sluji în Catedrala Sfintei Treimi, iar după sfânta liturghie fiecare școală să aranjeze câte o serbare. Porunca s'a și ascultat cu cea mai mare însuflețire și la sfânta liturghie, slujită de pâr. vicar Dr. Ambroziu Chețianu înconjurat de un mare săbor de directori și profesori, au luat parte toate școlile, iar după aceea fiecare școală și-a desfășurat programul său propriu, cuvântând pretutindeni câte un profesor. Atât la catedrală cât și pe toate școlile și casele au fost arborate steagurile tricolore.

Un cimitir licitat. Într-o comună de lângă Gyula (Ungaria) s'a licitat cimitirul comunal pentru o datorie pe care o avea comuna la un avocat. Au și ieșit cu doba la licitație, nu s'a aflat însă nici un om care să cumpere cimitirul satului, așa că avocatul a rămas de pagubă.

Un bobârnac Ungurilor. În aceeași vreme când 168 deputați englezi au cerut revizuirea păcii dintre noi și Ungaria, unul dintre marii deputați englezi Wickham Steed a răspuns dlui Stelian Popescu, directorul ziarului „Universul” dela București, care l-a felicitat pentru prietenia dovedită față de noi, cu următoarea telegramă minunată: „Mulțumesc pentru telegrama Dnmiavoastră. Amicii păcii stau neclintiti și vor triumfa în ciuda

cătorva parlamentari pe cât de necunoscuți pe atât de ignorați și cari iau lupii drept ei”.

— Va să zică dl Wickham Steed îl cunoaște pe Ungurii, îl știe că-s lupi cari numai în Anglia și străinătate se îmbracă în piei de oi, dar, îndatăce merg acasă rămân cu adevărat. De sigur că acești lupi ar dori să se mai poată îngrășa din sângele și laptele nostru, a trecut însă baba cu colacii și de aici înainte își vor linge numai buzele rămânând cu ele umflate. Trebuie-ți-a, die Bethlen?

Mort dintr'o peară. În comuna Simsdorf din Bavaria (Germania) un muncitor cu numele Heppner a murit după ce mâncase o peară. Medicii au constatat că peara era începută de niște șoareci, cari se pare că au fost veninoși.

Cum va fi iarna. Toată lumea e curioasă, cum va fi iarna aceasta. Oamenii de știință sunt de părerea că va fi cât se poate de domoală și de scurtă, așa că în Martie și Aprilie vom avea deja primăvară. Nici boale lipicioase nu vor fi multe, așa că oamenii săraci se pot bucura de cele ce se prevestesc. Întrebarea e însă că implini-se-va ceea ce prorocesc oamenii de știință. Că de câteori au prorocit una și s'a întâmplat alta, ceea ce foarte de înțeles, pentru că viitorul numai singur Dumnezeu îl știe.

Un măr prețios. Din Budapesta vine știrea că de pe un măr din Ny regyháza s'au cules nu mai puțin de 900 kg. mere de prima calitate. Inginerii agronomi spun că așa ceva nu s'a prea întâmplat până acuma. Socotind kilogramul de mere și numai cu 3 Lei, acest singur pom i-a adus proprietarului mai mult venit decât un jugăr de pământ. — De când tot îndemnăm noi pe cetitorii noștri să cultive cât mai mulți pomi, pentru că poamele sunt și bune, și sănătoase, dar mai ales scumpe.

18 Inși mâncați de rechini. În portul Maranhao din Brasilia o barcă aducea 20 persoane dela un mare vapor care n'a putut intra în port. Cum, cum nu, barca s'a răsturnat iară în clipita următoare rechini (niște pești foarte mari și hrăpăreți) au prins pe 18 inși și i-au mâncat numai decât, abia 2 inși putând scăpa neatinși. Apa mării a fost roșie de sângele bieților nenorociți.

Cinci ani închisoare, pentru că n'a volt să prindă arma în mână. Tribunalul militar din Cluj a osândit la cinci ani închisoare pe pocăitul Vasile Rujan, pentru că n'a volt să ia arma în mână. După împlinirea pedepsei Rujan trebuie să-și facă militaria, iar dacă nici până atunci nu se va cumiți, va fi pedepsit și mai aspru.

Fericita Bernadette Soubirous sfântă. Sfântul Părinte dela Roma va declarat, în ziua de 8 Decembrie (Sărbătoarea neprihănitei zămisliri a Preacuratei Vergure Maria, în biserica apuseană) pe fericita Bernadette Soubirous de sfântă. Amănunte despre viața și minunile acestei sfinte aflați în „Folșa” noastră.

Călugării de pe muntele Sanct-Bernhard în China. Pe muntele Sankt-Bernhard (Eiveșta), unul dintre cel mai mari munți ai Europei, se află o mănăstire de călugări cari scapă, cu ajutorul cânilor lor, pe oamenii răătăciți de moartea sigură. O parte dintre acești călugări s'au mutat acuma pe muntele Himalaia din China, cel mai înalt munte al lumii, în Asia, unde fac aceeași faptă a îndurării truștii, scapă adecă de îngheț pe ceie răătăcesc pe munte. Hoții din acele părți

nu le fac călugărilor nimica, fiindcă aceștia îl vindecă de boale.

† Simion Moldovan protopopul român unit al Sănmărtinului (Sărnava Mică), după lungi și grele suferințe, suportate cu răbdare creștinească, a încetat din viață în ziua de 4 Decembrie 1933, în al 59-lea an al vieții și 34-lea al căsătoriei și proștel. În mormântarea a avut loc la Diciosănmărtin, în ziua de 6 Decembrie după amiază. La prohod a slujit și a predicat Rev. D. Dr. Victor Macavelu canonic și trimis al I. P. Sf. Sale Mitropolitului dela Blaj. Protopopul Moldovanu a fost petrecut la groapă de familie și numeroase rudeni, de proștii tractului, de credincioșii cari și-au pierdut păstorul și de publicales din oraș și împrejurimi. Toți îi păstrează o bună amintire, ca unui fruntaș al vieții românești din Diciosănmărtin și județ.

Fie-i partea cu dreptii!

Ingrijirea vitelor

Ocupația de căpetenie a țaranilor noștri este munca pământului și creșterea vitelor. Creșterea vitelor a ajuns a fi azi, nebagată în seamă, vitele s'au imputinat, sunt slabe și pipernicite. Această tristă stare se datorează mai mult faptului, că unii dintre noi ori nu vrem, ori nu știm cum ar trebui să ingrijim vitele.

Trebuie să amintesc dela început, că străinii de ex. Sașii au vite cu mult mai bune și mai frumoase ca ale noastre, pentru că știu să le îngrijească. O vacă de-a lor dă câte 3500—5000 litrii de lapte pe an. De ce nu dau și vacile noastre atâta? Pentru că nu le ingrijim. Grajdurile vitelor noastre sunt adesea fără aier, fără lumină, și le lăsăm sub cerul liber, cum e în vechiul regat. Vara lăsăm vitele în seama Domnului, lăsându-le prin pășuni fără iarbă, iar iarna le dăm numai paie și coceni. Pe lângă acestea unii țărani le pun de mici la munci peste măsură. Am vrea cu un cuvânt, ca vitele — sârmane — să ne dea tot, fără ca noi să le ingrijim.

Se potrivește aici povestea cu paripul țiganului. Un țigan avea și el cal, căruia nu-i dădea mâncare, ca să vadă, oare nu va putea trăi fără ea? A dus-o calul, cât a dus-o, apoi a murit. Un om întâlnind pe țigan, îl întreabă: „De ce ești așa de supărat, pentru că ți-a murit calul?” — Nu mi-e necaz de moartea lui, cât mi-e că a murit tocmai când învățase să trăiască și fără hrană”. La câți oameni nu s'ar potrivi povestea aceasta?

Cum trebuie să fie grajdul vitelor? Grajdul vitelor trebuie să fie sănătos, podit, aierisit. Poditura să fie înclinată spre mijloc, ca să se poată scurge udătura, prin un șanțuleț, pentru a rămânea așternutul curat. La capătul șanțulețului va fi o groapă, în care se va scurge udătura. Grajdul trebuie să fie împărțit în despărțituri. Ieslea să fie ridicată dela pământ cel puțin o jumătate de metru. Bălegarul să fie curățat în fiecare zi. Seara și dimineața trebuie ca vitele să fie țeslate eu o perie. Ce se întâmplă dacă nu țesăm vitele?

Porii (găuri în piele) se astupă și nu se poate face transpirația, sângele circula ca

foarte mare greutate, animalul n'are poftă de mâncare, hrana din nutrețuri n'o poate scoate, iar microbii bolilor nu sunt îndepărtați, etc.

Vitele trebuie să le hrănim de prisos și cu nutrețuri bune: lucernă, trifoi, sfeclă, grăunțe de cereale, otavă, fân, indeajuns și cu regulă. — Vitele tinere, cele de muncă și cele aproape de fătare, trebuiesc hrănite cu nutrețuri mai bune, decât cele ce au muneasc.

Nutrețurile uscate e bine să fie stropite cu saramură, pentru ca să se mai lămoaie, ca astfel să se mistue mai ușor. Să dăm vitelor sare, căci le face poftă de mâncare și le fereste și de multe boale. — Niciodată să nu fie duse vitele la pășcut prin locuri mlăștinoase, pentru că pot lua microbul multor boale primejdioase. — Ori ce animal, după hrană, trebuie lăsat să se odihnească și niciodată să nu punem vitele la munci prea grele și apoi să le batem.

Pentru prăsilă, să alegem întotdeauna vitele cele mai frumoase.

Dacă una din vite se îmbolnăvește, trebuie tot atunci s'o despărțim de cele sănătoase (izolarea) și să-i dăm o grijă deosebită, anunțând din timp medicul veterinar.

Dacă voim să avem vite frumoase, atunci să le îngrijim. Numai așa vom putea scăpa din greul vremilor de azi, pentru că „numai cu vitele se scoate sărăcia din casă“.

Ioan Butnarlu

Ingropatul viilor

În anul acesta strugurii în celea mai multe părți nu s'au copt și au rămas acri. Cauza a fost, că n'au avut destulă căldură pentru ca să se poată coace. A-fără de aceea au căzut prea multe ploi și vremea a fost tot răcoroasă.

Fiindcă nu s'au copt bine strugurii, nu s'au putut coace nici coardele. Și acestea coarde se pot strica peste iarnă și să nu mai deie rod în anul viitor. De aceea e bine ca să nu să taie nici o coardă și să se îngroape via așa cum este cu toate coardele.

Aceasta din pricina următoare: Acum toamna, coardele necoapte nu se pot cunoaște și nu se poate ști nici cum vor ierna coardele lăsate, dacă se taie via acum. Astfel s'ar putea întâmpla ca la primăvară o parte din coarde să fie rele și să nu mai avem cu ce le înlocui.

Afară de aceea, din cauza brumei ce a căzut de vreme în anul acesta, mătza din coarde a rămas, fără să se retragă cu totul și dacă iarna va fi grea aceste coarde rămânând ne'ngropate vor degera de bună seamă.

Deci ori cine are vie să n'o taie acum în toamnă și s'o îngroape neapărat.

Mussolini și căsătoriile

Mussolini ține foarte mult la aceea că neamul italienilor să se înmulțească. De aceea sprijinește foarte mult căsătoriile și creșterea copiilor. În parlament fiind mulți deputați necăsătoriți, Mussolini le-a spus, că trebuie să se însoare, ori dacă nu, atunci să-și dea dimisia din deputăție. La fel a cerut și funcționarilor statului, cari dacă nu se vor însura, vor rămânea fără slujbe.

Cărți nouă

Teatru pentru săteni. Am primit la Redacție 8 cărțițele cu piese de teatru, monoloage, dialoage, scene comice, de I. N. Secașanu. Bucăți scurte, vioale, țesute cu istețime. Păcat că alege și subiecte vulgare (de rând), cari n'au ce căuta la producțiile sătești. Înșirăm pe celea bune: *Țiganul la telefon*, *Cătană* și *In sat la noi*. Aceasta din urmă înfățișează o șezătoare în sat, plină de vorbe cu tăiș, minciuni hazlii și ghiciri. Cu mici omisiuni, s'ar putea reprezenta cu mult succes. Săbor de flăcăi și fete, ș'o babă cu limba ascuțită, cari spun ghidușli sprintene, ca'n șezătoare.

Celea de mai sus se pot cere la „Cuvântul Satelor“, Timișoara, Bulev. Regina Maria, 6. Prețul 10—15 Lei bucata.

„Calendarul bunului creștin“ pe anul Domnului 1934, alcătuit și publicat de *Părinții Călugări* din cinul „Sf. Vasile“ dela *Mănăstirea Bixadului*, județul Satu Mare.

Este unul dintre celea mai frumoase calendare din acest an, alcătuit cu o grijă adevărat călugărească. La început, în partea de învățătură, cuprinde frumoase și temeinice cuvinte despre „Maica Roma“, leagănul nostru de sânge și de credință, apoi informațiuni despre Biserica Română Unită și încă o mulțime de poezii, sfaturi, învățături, povestiri cu scopuri morale și mărunișuri atrăgătoare. Toate acestea împodobite cu icoane și chipuri potrivite. Un spirit de căldură creștină plutește asupra întreg cuprinsului.

Prețul unui Exemplar 15 Lei. Doritorii îl vor cere la adresa: *Mănăstirea Bixad, județul Satu Mare*.

Au apărut cele două calendare: „*Amicul Poporului*“ și „*Calendarul Săteanului*“, cel dintâi în anul al 74-lea, al doilea într'al 43-lea, redactate de cunoscutul scriitor *Horia Petra-Petrescu*. Ca și în anii trecuți, conțin și de astă dată un material bogat și ilustrații interesante.

Editura: Kraft & Drotleff S. A. Sibiu. Prețul „*Amicul Poporului*“ Lei 18. — „*Calendarul Săteanului*“ Lei 12.

Calendarul nostru pe anul 1934 este gata și a ieșit dela tipar la 1 Decembrie. Am și început de-atunci trimiterea lui în toate părțile.

Prețul unui calendar, ridicat dela cancelaria noastră sau dela Librăria Seminarului, este 14 Lei. Trimis acasă prin poștă, 16 Lei.

Calendarele se dau numai pe bani gata! Pe așteptare nu putem da calendare. Tipografia și fabrica de hârtie nu ne așteaptă nici pe noi.

Abonații gazetei îl pot căpăta în cinste. Condițiile se pot citi în alt loc al gazetei. Acelea înlesniri le putem face numai până în 25 Decembrie 1933.

Cine vrea să aibă calendar, să grăbească cu comanda, căci căutarea este mare!

Adrian Jud. Mureș. Cazul întâmplat în comuna DV. ar fi mai bine să-l arătați mai marilor acelei persoane, într'o scrisoare cu martori și cu semnături în regulă, ca să se facă cercetări. Noi nu ne putem amesteca în asemenea cazuri. Am preveni o judecată oficială, care singură este chemată să-și spună cuvântul.

Eriu-Sărcrai, Sălaj. Versurile trimise, fiind de-o întindere prea mare, nu le putem publica.

Hoticu Vasile, Belgia. Vă trimitem o gazetă de probă. Pentru străinătate abona- Tipografia Seminarului Teologic gr-cat. Blaj

mentul pe un an întreg 300 Lei. Dacă ne trimiteți această sumă, primiți și gazeta un an și un calendar în cinste.

Am primit câte 150 Lei dela următorii: Groșorean: Gheorghe, Suci Simion, Albin Mărginean, Ioan Todoran, Ioan Muntean.

Alte sume: Le R. Pére Gerdin 900, Posea Emiș 70, Ioan Cosmuță 30, Gligor Felea 200, Victor Tămaș 300, Marica Pompeiu 70, Cupșa Ioan 40, Ursuț Gheorghe 80, Dumitru Periș 75.

Ludovic Lăcătuș, ab. nr. 3830. Am primit Lei 200, din cari s'au plătit restanțele pe 1931 (15 lei) și 1932 (150 lei), iar pe 1933 (29 lei). Pe acest din urmă an, mai aveți o restanță de 121 lei, pe cari Vă rugăm să ni-i trimiteți cât mai curând. Noi v'am trimis calendar.

Onor. I. Cioban, Prodănești, Jibău. Suma de 150 Lei, trimisă în 25 Nov am contat-o pe anul 1933. Blărica mai are o restanță de 760 Lei pe anii 1928—1932.

Istan Anton nr. ab. 4156. Am primit 166 Lei din cari pentru 16 Lei v'am trimis un calendar, iar 150 Lei i-am scris în restanță de abonament pe 1932. Ne mai datorăți 150 Lei pa 1933.

Ioan Pop cantor, Almașu-mare. Am primit 80 lei, pe cari i-am scris în restanță pe 1930. Mai aveți restanță total 850 Lei, însă dacă ne trimiteți banii până în Crăciun vă socotim numai 400 Lei și vă ștergem toată datoria.

Redactor: IULIU MAIOR.

Prefectura Județului Târnava Mică
Serviciul Județean de Drumuri

No 20807—1933 Pref.

Publicație

Se aduce la cunoștința celor interesați că pe ziua de 21 Decembrie 1933 orele 10 a. m. la Serviciul Județean de Drumuri Târnava Mică din Blaj se va ține licitație publică pentru darea în antrepriză a o cantitate de 1805 m. c. pietriș de râu necesar șoselei jud. Blaj—Bălăușer, km. 25—62.

Licităția se va ține prin oferte închise sigilate.

Valoarea lucrării după deviz este de lei 399.200.

Termenul de predare este de 3 luni dela data semnării Contractului.

Odată cu depunerea ofertei dnii ofertanți sunt obligați a depune și garanția provizorie de 5% din valoarea devizului. Licităția se va ține conform art. 88—110 din Legea Contabilității Publice și după Regulamentul Oficiului Central de Licității.

În caz că licitația nu ar avea rezultat, licitația a 2-a se va ține la 30 Decembrie a. c. orele 10,

Blaj, la 29 Noembrie 1933.

Prefect; Șeful Serviciului Tehnic:
(ss) S. Gîzdavu Inginer, (ss) R. Lengyel

Curs particular pentru cantori

Toți cantorii cari doresc să învețe cântările bisericesti ca la Blaj, sunt rugați a se prezenta în Cluj, la cantorul Bisericii gr.-cat., în Str. Iorga Nr. 6 și 8.

Cursul începe la 1 Ianuarie și va dura 3 luni.

Pentru informații, până la data primirii, a se adresa cu încredere, la Gheorghe Morrea, cu adresa de mai sus.

Cluj 27 Noembrie 1933.

191 (2-3)

Știre medicală

Dna Dr. G. Camila Trencsiner după călătorie de studii de un an și-a deschis din nou cabinetul său medical și dentistic la Blaj, Str. T. Cipariu Nr. 23.

(fost Str. Mică).

(184) 1-3.